

Sygn. akt IV U 1355/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 czerwca 2013 roku

Sąd Okręgowy w Tarnowie Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR del. Jacek Liszka

Protokolant: st.sekr.sądowy Małgorzata Houda

po rozpoznaniu w dniu 12 czerwca 2013 roku w Tarnowie na rozprawie

odwołania W. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 18 października 2012 roku nr (...)

w sprawie W. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o rentę

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje odwołującemu się W. G. rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy począwszy od dnia 1 września 2012r. na okres dwóch lat.

Sygn. akt IV U 1355/12

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 12 czerwca 2013 roku

Decyzją z dnia 18 października 2012 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. odmówił prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy W. G. wskazując, iż orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS z dnia 12.10.2012 r. ubezpieczony nie został uznany za niezdolnego do pracy.

Odwołanie od powyższej decyzji wniósł W. G., domagając się jej zmiany i prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Ubezpieczony wskazał, iż jest niezdolny do podjęcia pracy zarobkowej jak orzekł lekarz orzecznik ZUS w dniu 17.08.2012 r. i pomimo leczenia od wielu lat jego stan zdrowia psychicznego nie poprawia się, w związku z czym decyzja ZUS jest dla niego krzywdząca.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o jego oddalenie, podtrzymując argumentację wyrażoną w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia i wskazując, iż wobec stwierdzenia przez komisję lekarską ZUS braku niezdolności do pracy po stronie ubezpieczonego, zasadnie wstrzymano wypłatę renty z tytułu niezdolności do pracy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W. G. urodzony w dniu (...), z zawodu jest mechanikiem i pracował zgodnie z wyuczonym zawodem.

Ubezpieczony od dnia 21.08.1995 r. pobierał rentę z tytułu zaliczenia do II grupy inwalidów, następnie według całkowitej niezdolności do pracy wypłacaną do dnia 30.09.2000 r., a od 1.10.2000 r. do 31.08.2012 r. z tytułu częściowej niezdolności do pracy.

Dowód: akta ZUS

W dniu 20.07.2012 roku ubezpieczony wystąpił z wnioskiem do ZUS o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Orzeczeniem lekarza orzecznika ZUS z dnia 17.08.2012 r., ubezpieczony został uznany za nadal częściowo niezdolnego do pracy okresowo do dnia 31.08.2014 r. Wobec zgłoszenia przez ZUS zarzutu wadliwości tego orzeczenia komisja lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 12.10.2012 r. ustaliła, że odwołujący nie jest niezdolny do pracy, w wyniku czego ZUS wydał przedmiotową decyzję odmawiającą wnioskodawcy prawa do renty.

Od tej decyzji ubezpieczony złożył odwołanie.

Dowód: akta ZUS

W toku niniejszego postępowania sądowego u odwołującego się stwierdzono schizofrenię.

Opiniowany w 1981 r. był leczony w szpitalu psychiatrycznym z rozpoznaniem „zespół omamowo-urojeniowy” i od tej pory pozostaje w okresowym leczeniu psychiatrycznym ambulatoryjnym.

Na podstawie obecnego badania psychiatrycznego u opiniowanego rozpoznano schizofrenię przewlekłą (bezczynność, izolacja, wycofanie, dziwaczność zachowania, brak dbałości o higienę, nasilone zaburzenia funkcjonowania społecznego). U ubezpieczonego stwierdza się również brak wglądu w objawy chorobowe (nie jest wykluczona dyssymulacja objawów wytwórczych) oraz negatywny stosunek do leczenia.

Obecny stan psychiczny i funkcjonowanie dają podstawę do uznania opiniowanego za nadal niezdolnego do pracy zarobkowej, zgodnej z poziomem kwalifikacji, częściowo przez okres 2 lat od dnia 1.09.2012 r.

Dowód: - opinia sądowo – psychiatryczna z dnia 20.03.2013 r. – k. 19-21,

- dokumentacja lekarska – akta ZUS.

Sąd, ustalając stan faktyczny niniejszej sprawy, podzielił w całości wnioski płynące z opinii biegłego lekarza sądowego z zakresu psychiatrii, który po osobistym przebadaniu ubezpieczonego oraz wnikliwej analizie dokumentacji zgromadzonej w aktach rentowych przy wykorzystaniu fachowej wiedzy medycznej, dokonał prawidłowej diagnozy jego schorzeń. Opinia sporządzona została przez biegłego sądowego posiadającego odpowiednie kwalifikacje oraz doświadczenie zawodowe, jest przy tym rzetelna, kompletna i wewnętrznie spójna.

Opinia spełniła nadto wymogi przewidziane dla tego rodzaju środków dowodowych określone w art.278 kpc i art.285 kpc, zaś w toku postępowania nie ujawniły się żadne okoliczności, które mogłyby podważać zaufanie do wiedzy czy bezstronności biegłego. Strony nie wniosły również do niej żadnych merytorycznych zarzutów.

Dowody z dokumentów zalegających w aktach Zakładu Ubezpieczeń Społecznych nie budziły wątpliwości Sądu co do ich autentyczności, a ponadto nie były kwestionowane przez strony postępowania.

Sąd Okręgowy rozważył, co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie art. 57 ust 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz.U. z 2009 roku, Nr 153, poz.1227 ze zmianami) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnia łącznie następujące przesłanki:

1) jest niezdolny do pracy;

2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy;

3) niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust.1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit.b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit.a, pkt 10 lit.a, pkt 11-12, 13 lit.a, pkt 14 lit.a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-4, 5 lit.a, pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu (art. 12 ust. 1). Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy (art.12 ust.2), zaś częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji (art. 12 ust. 3).

Zgodnie z art.13 ustawy przy ocenie stopnia i trwałości niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się:

1) stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji;

2) możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne.

Zgromadzony w aktach sprawy materiał dowodowy potwierdza, iż odwołujący się spełnia ustawowe przesłanki do otrzymywania renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres 2 lat od dnia 1.09.2012 r., czyli od wstrzymania wypłaty uprzednio przyznanego świadczenia.

W niniejszej sprawie sporną stała się przesłanka z art. 57 ust.1 pkt 1 ustawy, dotycząca niezdolności do pracy. Dla rozstrzygnięcia, czy w przypadku ubezpieczonego mamy do czynienia z niezdolnością do pracy, koniecznym stało się zasięgnięcie opinii biegłego specjalisty z zakresu psychiatrii.

Z przedmiotowej opinii sądowo – psychiatrycznej wynika, że odwołujący cierpi na schizofrenię. Opiniowany w 1981 r. był leczony w szpitalu psychiatrycznym z rozpoznaniem „zespół omamowo-urojeniowy” i od tej pory pozostaje w okresowym leczeniu psychiatrycznym ambulatoryjnym.

Na podstawie obecnego badania psychiatrycznego u opiniowanego rozpoznano schizofrenię przewlekłą (bezczynność, izolacja, wycofanie, dziwaczność zachowania, brak dbałości o higienę, nasilone zaburzenia funkcjonowania społecznego). U ubezpieczonego stwierdza się również brak wglądu w objawy chorobowe (nie jest wykluczona dyssymulacja objawów wytwórczych) oraz negatywny stosunek do leczenia.

Obecny stan psychiczny i funkcjonowanie dają podstawę do uznania opiniowanego za nadal niezdolnego do pracy zarobkowej, zgodnej z poziomem kwalifikacji, częściowo przez okres 2 lat od dnia 1.09.2012 r.

Z uwagi na powyższe, Sąd zmienił zaskarżoną decyzję ZUS poprzez przyznanie odwołującemu się renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres dwóch lat od dnia 1.09.2012 r. biorąc za podstawę powołane wyżej przepisy ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz art. 477¹⁴§2 k.p.c.